Ἔτος Η' — Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου Πέμπτη 1906 — Αριθ. 380

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 *τουρκικῆς λίρας*
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 *ἀγγλικῆς λίρας*

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Πῶς πρέπει νὰ παρασκευασθῇ ἡ Ἑλλάς*).—Πληθυσμὸς τῶν Ἑλληνοβλάχων ἐν τῇ διοικήσει Μοναστηρίου (*Πόσοι τούτων ρωμουνίζουσιν*).—Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. —† Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος.—Ἡ ἑλληνορωμουνικὴ διαφορὰ (*Ἡ Λευκὴ Βίβλος*). —Δήλωσις πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος». —Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.—Ἐπιφυλλίς. (*Ἐπεισόδια τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῶν Ἰονίων νήσων*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28 Ἰουνίου 1906

Τὸν λόγον ποιοῦντες τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα περὶ τῶν γεωγραφικῶν πλεονεκτημάτων καὶ ἰδίᾳ τῆς ναυτικῆς σπουδαιότητος τῆς Ἑλλάδος προσεθέτομεν: «Ἀλλ' ἐν τούτῳ ἡ Ἑλλὰς δεινοτάτην θὰ πλανηθῇ πλάνην, ἂν ἀφεθῇ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε, ὡς μὴ ὤφειλε, κρατήσασαν μοιρολατρικὴν ραστώνην. Παρὰ πάντα τὰ φυσικὰ μέγιστα πλεονεκτήματα αὐτῆς ἀπαιτεῖται καὶ πρόνοια καὶ ἐργασία καὶ παρασκευή, ὅπως τῶν δύο τούτων ἐπιτύχῃ, πρῶτα μὲν νὰ γίνῃ σεβαστὴ παρ' ἁπάντων ἡ κυριότης τῶν χωρῶν, ἃς κατέχει, εἶτα δὲ νὰ καταστῇ ἐπιζήτητος ἡ προσφορὰ τῆς συνδρομῆς της. Διότι τῶν νεκρῶν ἢ τῶν κοιμωμένων οὐδεὶς γίνεται σύμμαχος, ἡ Σινικὴ δὲ παρέχει ἡμῖν πρόσφατον τὸ δίδαγμα, ὅτι τῶν μὴ ἐχόντων τὴν δύναμιν νὰ ὑπερασπίσωσιν ἃ ἔχουσιν οὐδεὶς φίλος, πάντες δὲ ἐχθροί. Ἂν ἡ Ἑλλὰς πέπρωται νὰ ἐξακολουθήσῃ κοιμωμένη τὸν νήδυμον, αἱ δυνάμεις αὐτῆς ἀντὶ παράγοντος συμμαχίας θὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον ἁρπαγῆς τοῦ πρώτου καταλαβόντος ἐν τῇ ἐοχάτῃ ἐκείνῃ ὥρᾳ».

Τῶν κρίσεων τούτων τὴν ἀκρίβειαν παρέχουσι καὶ διαπιστοῦσιν αὐτὰ τὰ πράγματα. Κωγμοὶ κοράκων καὶ γυπῶν ἀκούονται ἀφ' ὑψηλοῦ ἐν τῷ αἰθέρι δυσοιώνιστα διαλαλοῦντες περὶ τῆς τύχης οὐχὶ μόνον τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ὅσας αἱ ἁμαρτίαι τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, τῶν δυσμενῶν περιστάσεων ἡ ἀπαισία σύμπτωσις, τῶν ἀνέκαθεν πολεμίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ αἱ πρὸς ἁρπαγὴν ἐπιβουλαὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὴν ἄτιμον πτέρναν τοῦ Τούρκου, ἀλλὰ καὶ τῶν χωρῶν, ἃς οἰκουμενικαὶ συνθῆκαι συνῆψαν ὡς ἀχώριστα ἐς ἀεὶ τμήματα τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ἵνα δὲ μᾶλλον ἀπεριστρόφως ὁμιλήσωμεν, τὴν ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἀεὶ αὔξουσαν ἁρπακτικὴν θρασύτητα τῆς Ἰταλίας οὐδὲν ἐνεθάρρυνε τοσοῦτον, ὅσον ἡ γυμνότης περὶ τὰς ναυτικὰς παρασκευὰς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ γυμνότης αὕτη ηὔξησε καὶ ἐξακολουθεῖ αὐξάνουσα τὰς ἐπὶ τὰς ἑλληνικὰς χώρας ὑπερφιάλους καὶ μωρὰς καὶ ἀθεμίτους ὀρέξεις τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τὴν μέσην Ἀλβανίαν, τὴν Ἤπειρον, τὴν Κρήτην καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἀποτελοῦσαν ὁλοκληρωτικὸν μέρος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Εὐρώπης τοῦ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ βασιλείου Κέρκυραν. Ὡς ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ μέσῃ Ἀλβανίᾳ, τῇ Ἠπείρῳ, τῇ Κρήτῃ, οὕτω καὶ ἐν Κερκύρᾳ κρύφιοι καὶ φανεροὶ πράκτορες τοῦ ἰταλικοῦ προσηλυτισμοῦ ὑπονομεύουσι τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ διὰ ποικίλων ραδιουργιῶν, αἵτινες ἐπεκτείνονται πολλάκις πέραν καὶ αὐτῶν τῶν ὁρίων τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς στοιχειώδους τιμῆς.

Καὶ διακοσίας χιλιάδας εὐσυντάκτου στρατοῦ ἂν ἐκέκτητο ἡ Ἑλλὰς, δὲν θὰ ἔκοπτε τὰς ἀθεμίτους ταύτας ἰταλικὰς ὀρέξεις, θὰ περιέστελλε δ' αὐτὰς καὶ θὰ ἐξεμηδένιζε μόνον διὰ πολὺ ὀλιγωτέρου χερσαίου στρατοῦ, ἂν ἠδύνατο νὰ προτάξῃ τῶν ἀπεράντων αἰγιαλῶν της τοὺς ἐνδεδειγμένους προμάχους, τοῦτ' ἔστι τοὺς θωρηκτοὺς πλωτοὺς προμαχῶνας.

Πόσων δὲ συμφορῶν θὰ ἀπηλλάσσετο ἡ Ἑλλὰς καὶ πόσον θὰ προῆγε τὸ τοσοῦτον λαμπρῶς τὸ 1821 ἀρξάμενον ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως, ἂν ἀποκλειστικῶς ἀφιέρου τὰς φροντίδας αὐτῆς ἢ ἂν τοὐλάχιστον τὴν κυρίαν αὐτῆς μέριμναν ἔστρεφε περὶ τὴν ναυτικὴν σύνταξίν της. Ἐν πάσῃ ἀνακινήσει τοῦ ἀνατολικοῦ προβλήματος—ἀνεκινήθη δὲ τοῦτο πλέον ἢ εἰκοσάκις ἀπὸ τοῦ 1836—κραταιὰ κατὰ θάλασσαν οὖσα θὰ ἔλυε τμηματηδὸν ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν νησιωτικὸν ἑλληνισμὸν καὶ θὰ ἐνισχύετο ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἄνευ τῆς ψήφου αὐτῆς νὰ μὴ διευθετῶνται, ὡς διευθετοῦνται νῦν τὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον ἐνέχοντα ζητήματα τῆς Μακεδονίας σήμερον καὶ ἐμμέσως τῆς Θρᾴκης, τῆς Ἠπείρου αὔριον καὶ τῆς Ἀλβανίας.

Νομίζεις, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ὤμοσε νὰ ρυθμίζῃ τὴν διαγωγήν, τὰς πράξεις, ἐν γένει ὅλον αὐτῆς τὸν βίον ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἱστορικοὺς ὅρους τῆς ὑπάρξεως τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, εἶναι δὲ ἀπαραδειγμάτιστος τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν ἡ ἐσχάτη ἀμάθεια τῶν ἱστορικῶν παραδόσεων τοῦ λαοῦ, ὃν ἀξιοῦσι νὰ κυβερνῶσιν. Ἄνευ τούτου θὰ ἔβλεπον ἐν πάσῃ σελίδι τῆς ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι τοῦτο ἐμεγαλούργει τότε ἀκριβῶς, ὅτε ἐκέκτητο ἰσχυρὸν στόλον, ὅτι ἀπρόσβλητον εἶχε τὴν φυλετικήν του ἀκεραιότητα μόνον, ὅτε ἐδέσποζε τῆς θαλάσσης, ὅτι ἐξουθενοῦτο καὶ ἀπέβαλλε τὴν ἐλευθερίαν του ἢ κατησχύνετο ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, διὰ τῆς ἥττης, ὅτε ἀφύλακτα εἶχε τὰ παράλιά του.

Δεινότατον σφάλμα καὶ πλάνη ὀλεθριωτάτη τῶν Ἑλλήνων κυβερνητῶν ὑπῆρξεν, ὅτι περὶ τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν τῆς Ἑλλάδος ὡς γνώμονα ἔλαβον τὴν ναυτικὴν κατάπτωσιν τῶν Τούρκων λησμονήσαντες, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ἔθνη ζῶσι καὶ μεγαλουργοῦσιν, ὅσα ἐγρηγοροῦσι περὶ τῆς ζωῆς των ἄν τε ὁρατὸς εἶναι ὁ ἐχθρὸς, ἄν τε ἀόρατος. Οἱ Τοῦρκοι οὔτε δεσπόζουσι πλέον οὔτε θὰ δεσπόσωσί ποτε τῆς θαλάσσης. Ἀλλ' ἀντὶ τῶν Τούρκων ἀνεφάνησαν ἄλλοι λύκοι, κατὰ τῶν ἑτοίμων δὲ νὰ ἐμπαγῶσιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς σάρκας ὀδόντων των ἡ Ἑλλὰς ἀντιτάσσει σήμερον χεῖρας μὲ ὄνυχας κεκομμένους.

Ἀκριβῶς τὸν ἐκ τούτου κίνδυνον ἐπαναλαμβάνομεν νὰ ἐξάρωμεν διὰ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων τούτων. Διὰ τῆς θαλάσσης ἔζησε καὶ διὰ τῆς θαλάσσης θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν πέπρωται νὰ ζήσῃ. Εἰς τὴν θάλασσαν δὲ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν της. Οὐδεὶς διὰ τοῦτο θὰ συμβουλεύσῃ αὐτῇ τὸν κατὰ ξηρὰν ἀφοπλισμόν. Ἀλλ' αἱ κύριαι παρασκευαὶ πρέπει νὰ ἀφορῶσιν εἰς τὰς κατὰ θάλασσαν δυνάμεις, παρασκευαὶ ἃς δὲν ἐξαντλεῖ ἡ κατασκευὴ μόνον ὀλίγων ἢ πολλῶν πλοίων, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ μόρφωσις τῶν στελεχῶν τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ, οἵαν ἀτυχῶς δὲν βλέπομεν ἐπιτελουμένην ἀρτίως, ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ναυτικῶν, ἡ ὀχύρωσις καὶ ἡ κατασκευὴ ναυσταθμοῦ, ὁ καταρτισμὸς ἀμύνης τῶν παραλίων: ὅλων τούτων στερούμεθα νῦν καὶ ὅλα ταῦτα δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν, ἂν νοῦς ἐμφυσηθῇ εἰς τοὺς κυβερνῶντας καὶ πόνος εἰς τὴν καρδίαν των, νοῦς ὅσον ἔχει τὸ ἔθνος καὶ πόνος ἐξ ὅσου ἀλγεῖ τῆς ἡμετέρας φυλῆς ἡ καρδία.

Ο ΕΝ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΩΝ

Πόσοι τούτων ρωμουνίζουσιν.

Καθ' ἃ ὑπεσχέθημεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, παραλαμβάνομεν σήμερον ἐκ τοῦ «Ἀνατολικοῦ Δελτίου» (φύλλ. ἀριθ. 129) ἀνταπόκρισιν ἐκ Μοναστηρίου διαφωτιστικωτάτην περὶ τοῦ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ διοικήσει πληθυσμοῦ τῶν Ἑλληνοβλάχων, τῶν ἐξ αὐτοῦ ρωμουνιζόντων καὶ τῶν ἐνεργειῶν, ἃς ἀπελπὶς καταβάλλει ὁ ρωμουνικὸς προσηλυτισμὸς πρὸς ἄγραν ὀπαδῶν. Σημειωτέον, ὅτι ἐν τῇ διοικήσει Μοναστηρίου ὑπάρχει ὁ συμπαγέστατος ἑλληνοβλαχικὸς πληθυσμὸς, εἰς ὃν οἱ μεγαλομανεῖς τοῦ Βουκουρεστίου ἐστήριξαν ἁπάσας τὰς κενὰς ἀποδειχθείσας ἐλπίδας των. Ἰδοὺ τί γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀνατολ. Δελτίου».

«Οἱ ὑμέτεροι ἀνταποκριταὶ πολλάκις ἐγνώρισαν ἡμῖν τὰς πολλαχόθεν καταβληθείσας προσπαθείας, ὅπως ἐπέλθῃ σύγχυσις μεταξὺ Ἑλληνοβλάχων καὶ ρωμουνιζόντων. Ὁ ρωμουνικὸς προσηλυτισμὸς λειτουργεῖ ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ πλέον· ἔτυχε δ' ἀείποτε τῆς ἀπεριορίστου ὑποστηρίξεως τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν· οὐχ ἧττον δραστηρίως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ μετὰ τελείας ἀσυνειδησίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν μέσων ὑποστηρίζεται ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ προσηλυτισμοῦ. Ἀλλ' εὗρεν ἐπίσης βοήθειαν καὶ παρὰ διαφόρων θρησκευτικῶν προσηλυτιστικῶν κέντρων. Πρόχειρα δὲ τελευταῖον ὑπάρχουσιν αὐτῷ μέγιστα χρηματικὰ μέσα ἐν χώρᾳ ἐνδεεῖ ὡς ἡ ἡμετέρα.

Τὰ πάντα λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ὠθήσωσι τοὺς Ἑλληνοβλάχους πρὸς τὸν ρωμουνισμὸν καὶ ἐὰν οὗτοι μετὰ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον ἐξηκολούθησαν δεικνύοντες πρὸς αὐτὸν οὐχὶ μόνον ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ σφοδρὰν ἔχθραν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι προφανῶς οἱ κατὰ τοὺς Ρωμούνους ὑφιστάμενοι μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν δεσμοὶ εἶναι καθαρῶς φαντασιώδεις.

Πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν λόγων μου πέμπω ὑμῖν λεπτομερῆ στατιστικὴν τοῦ ἑλληνοβλαχικοῦ πληθυσμοῦ τῆς διοικήσεως Μοναστηρίου ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκογενειῶν, αἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὸν ρωμουνισμόν. *Οἱ ἀριθμοὶ παρελήφθησαν ἐκ ρωμουνικῆς πηγῆς.* Διὰ τοῦτο εἶναι καὶ ὑπερβολικοί. Ἀλλὰ καὶ τοιούτους δὲν διστάζω νὰ ἀναγράψω, διότι ἀποτελοῦσι προφανῆ ὁμολογίαν τῆς ἀποτυχίας τῶν ρωμουνικῶν ἀγώνων.

Ἀξιοσημείωτος λεπτομέρεια εἶναι, ὅτι οἱ εἰς τοὺς Ἑλληνοβλάχους ἀφορῶντες ἀριθμοί, ὡς λ.χ. εἰς τοὺς τῆς πόλεως Κρουσόβου, εἶναι κατώτεροι τῶν ἀριθμῶν ἄλλου ρωμουνικοῦ ἐγγράφου, ὅπερ παρακατιόντες ἀναφέρομεν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο (ἡ ἐμπιστευτικὴ ἔκθεσις τοῦ Λαζαρέσκου Λεκάντα) ὑπολογίζει εἰς 1700-1800 τὰς ἑλληνοβλαχικὰς οἰκογενείας τῆς κωμοπόλεως ταύτης ἐν ᾧ ἡ προκειμένη στατιστικὴ περιοριζει αὐτὰς εἰς 1193.

Διοίκησις (Σαντζὰκ) Μοναστηρίου

Ἐπαρχία Πελαγονίας

Συνοικισμοί	*ἑλληνοβλαχικαὶ οἰκογένειαι*	*ρωμουνίζουσαι οἰκογένειαι*
1) Μοναστήριον	1225	70
2) Τύρνοβον	420	13
3) Μεγάροβον	435	8
4) Νιζόπολις	240	13
5) Περλεπὲς	24	21

Ἐπαρχία Πρέσπας καὶ Ἀχρίδος

1) Κρούσοβον	1193	133
2) Γόπεσι	162	162
3) Μηλοβίστα	282	240
4) Ρέσνα	49	7
5) Γιαγκοβέτσι	25	3
6) Ἰστὸκ	130	—
7) Ἀχρὶς	47	47
8) Κάτω Βελίτσα	125	24
9) Ἄνω Βελίτσα	223	25
10) Πισσοδέριον	137	3

Ἐπαρχία Κορυτσᾶς

1) Βαντιλιόνι	20	—
2) Πρεμετὴ	15	5
3) Ὀδρίτσανη	10	—
4) Κοσσῖνα	32	4
5) Χοτοχόβα	20	—
6) Κόσσοβα	25	—
7) Κελαρίστι	15	—
8) Κουτάλι	20	—
9) Βόδαρι	10	—
10) Τρεβιζίστι	11	—
11) Κορυτσὰ	120	30
12) Μοσχόπολις	150	25
13) Πλιάσσα	33	28
14) Γιανιτσὰ	10	—

Ἐπαρχία Μογλενῶν

1) Φλωρῖνα	26	3
2) Καλύβια τοῦ Καϊμακτσελὰν	60	—
3) Καλύβια Παπαδιᾶ	40	40
4) Κοζλοῦκι	30	—
5) Σαπκὰρ	20	—
6) Σαπανίτσα	25	—
7) Ρόδοβα	140	—

Ἐπαρχία Καστορίας

1) Νεβέσκα	390	25
2) Βελκαμένη	25	4
3) Νεγοβάνη	12	—
4) Χρούπιστα	163	57
5) Κλεισοῦρα	630	41

Ἀνακεφαλαίωσις

1) Πελαγονία	2344	125
2) Πρέσπα, καὶ Ἀχρὶς	2400	675
3) Κορυτσὰ	491	92
4) Μογλενὰ	341	43
5) Καστορία	1220	127
	6796	1062

(Τοῦτ' ἔστιν ὁ ὅλος μὲν ἀριθμὸς τῶν κατοίκων Ἑλληνοβλάχων ἀνέρχεται ὑπολογιζομένων πέντε ἀτόμων κατ' οἰκογένειαν, εἰς 33980, οἱ εἰς τὸν ρωμουνισμὸν δὲ προσχωρήσαντες εἰς 5310 ἄτομα. Σ. «Ἀγῶνος»).

Προδήλως ἐξωγκωμένος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Μοναστηρίῳ ρωμουνιζόντων, διότι οὐχὶ 70, ἀλλὰ κατὰ μέγιστον ὅρον 25-30 οἰκογένειαι ρωμουνιζόντων ὑπάρχουσιν. Κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ τῆς ἀληθείας ὑπέρτεροι εἶναι καὶ οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πρέσπας καὶ Ἀχρίδος. Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτοι δεικνύουσι τὴν ἀριθμητικὴν ἀδυναμίαν τῶν προσηλιτισθέντων. Τὸ πλεῖστον ἄλλως τῶν ρωμουνιζόντων τούτων προσηλυτισθέντες δι' ὑλικῶν πλεονεκτημάτων, οὐδεμίαν κέκτηνται ἐν τῷ τόπῳ σπουδαιότητα καὶ εἶναι ἄμοιροι παντὸς εἰλικρινοῦς ἐθνικοῦ φρονήματος.

Ἰδοὺ δὲ πῶς ὁ Λαζαρέσκος Λεκάντας ἐν ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει πρὸς τὸν Χάρετ (ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τότε τυγχάνοντα τῆς Ρωμουνίας) περιγράφει τὴν κατάστασιν.

«Ἡ πόλις λ. χ. τοῦ Κρουσόβου οἰκεῖται ὑπὸ 200-250 βουλγαρικῶν οἰκογενειῶν τελευταῖον αὐτόθι ἐγκατασταθεισῶν καὶ ὑπὸ 1500-2000 αὐτοχθόνων Βλάχων, ὧν 100-150 προσεχώρησαν εἰς τὸν ρωμουνισμόν. Αἱ 100-150 ἄλλως αὗται ρωμουνίζουσαι οἰκογένειαι ἀνήκουσαι εἰς τὰς κατωτάτας κοινωνικὰς τάξεις, οὐδεμίαν ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος ποιοῦνται θυσίαν καὶ ἀναμένουσι παρ' ἡμῶν βοηθήματα, ἐν ᾧ αἱ 1700-1800 ἑλληνίζουσαι οἰκογένειαι ἀποτελοῦσι τὰ δυνατώτατα στοιχεῖα τοῦ τόπου καὶ μεγάλα θυσιάζουσιν ὑπὲρ τῶν σχολείων καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος».

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀνατολικοῦ Δελτίου» ἐκθέτει ἐν πλάτει εἶτα γνωστότατα εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας γεγονότα, οἷα ἡ ματαίωσις ὅλων τῶν προσπαθειῶν τοῦ ρωμουνικοῦ προσηλυτισμοῦ ὑπὸ τῆς ἐμφύτου ὑπὲρ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀντιδράσεως τῶν Ἑλληνοβλάχων, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ρωμουνικοῦ ἀγῶνος διὰ ξένων φυλετικῶν στοιχείων, διὰ ὀργανώσεως ἐνόπλων συμμοριῶν, διὰ πιέσεων ἀσκηθεισῶν κατὰ Ἑλληνοβλάχων τῶν μερῶν τούτων ἐν Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ ἀποδημούντων, διὰ κοινῆς ἐνεργείας Βουλγάρων καὶ Ρωμούνων.

«Ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιλέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀνατολ. Δελτίου» οἱ ἐν τῇ διοικήσει Μοναστηρίου συνταχθέντες τῷ ρωμουνισμῷ ἀποτελοῦσι καὶ τοῦ ἕκτου ὀλιγώτερον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν Ἑλληνοβλάχων. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οἱ ὑπὸ τῶν Ρωμούνων ἀναγραφόμενοι ἀριθμοὶ εἶναι ὑπερβολικοί, τοῦτο δὲ σχεδὸν πάντες οἱ προσηλυτισθέντες προσεχώρησαν ἢ ἕνεκα συμφέροντος ἢ τρομοκρατηθέντες καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύνανται νὰ ἀξιώσωσιν, ὅτι ἐκπροσωποῦσι διακεκριμένην φυλήν.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς κρητικῆς πολιτείας ἐδημοσιεύθη τὸ ἡγεμονικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἡ συντακτικὴ συνέλευσις τῆς Κρήτης συγκαλεῖται ἐν Χανίοις τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 30 τοῦ πρὸς τὴν λῆξιν βαίνοντος μηνός. Οὕτω ἡ ἐπικινδυνοτάτη ἔρις περὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως ἡ πολλὰ τὰ δεινὰ ἐγκυμονοῦσα διεσκεδάσθη, ὑπῆρξε δὲ καὶ τοῦτο ἔργον τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς συνέσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου, παρεμβάντος προσωπικῶς παρὰ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς πλειονοψηφίας, ὅπως μεταπείσῃ αὐτούς. Ἀπὸς ἔτι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τῆς νήσου ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀσκουμένην ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκβίασιν καὶ ἔπραξεν ἄριστα, διότι αὕτη ἐκπροσωπεῖ τὴν Κρήτην, ἐν ᾧ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν λόγοις μόνον ὁμιλοῦσι περὶ Κρήτης, ἔργῳ δὲ ἀντικείμενον τῆς μερίμνης αὐτῶν ἔθηκαν τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ τὰ ἴδια πάθη. Ἀλλ' ἡ ὑποχώρησις αὕτη τῆς πλειονοψηφίας θὰ μαλάξῃ καὶ θὰ καταπραΰνῃ τὸ ὑπερφίαλον τῶν ἀξιώσεων καὶ τὴν μανικὴν ἀντίδρασιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως, τὸ συμβουλεύομεν ἐν ὀνόματι τῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐλπίζομεν συλ-

λογιζόμενοι τὰ πρόσφατα γεγονότα τοῦ Θερίσου, βλέποντες τὴν ἐνεστῶσαν διαγωγήν των. Ἐν τῇ ἐφημερίδι των «Λευκὸς Ὀρεὶν» δογματίζουσιν, ὅτι «ὁ λαὸς τῶν ὀυτικῶν ἐπαρχιῶν θὰ διοικηθῇ, ὅπως θέλει ἡ διοικηθῇ». Ἀφ' οὗ προσεκάθησαν νὰ διαιρέσωσι τὴν Κρήτην καὶ τὸ ἄλλο ἑλληνικὸν καὶ ἀπέτυχον, περιωρίσθησαν νὰν ὀμεγάτιμοι πατριῶται ἐν ταῖς προ πολέσιας των νὰ διαιρίσωσι πρὸς ἑαυτὴν τὴν Κρήτην! Ἀλλ' ἐλπίζομεν, ὅτι ὀδὸ' εἰς τοῦτο θὰ ἐπιτύχωσιν· ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ κρητικὸς λαὸς ἐκ τῶν δοκιμασιῶν, αἵτινες ἀφεύκτως τὸν ἀναμένουνι διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάσασιν, θὰ ἀνανήψῃ ὅλος ἄνευ ἐξαιρέσεως καὶ θὰ πειισθῇ, ὅτι αἱ πράξεις καὶ οἱ λόγοι τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἦσαν ἢ γνησιοτάτη ἐρμηνεία τῶν πόθων καὶ τῶν συμφερόντων Κρήτης καὶ Πανελληνίου, ἡ πᾶσα δὲ κατὰ τοῦ ἡγεμονίδου ἀντ ἐνέργεια πηγὴν εἶχε τὰ ποιαπὰ πάθη καὶ τὴν πεῖσμονα ἀντίδρασιν πολιτικῶν ναυαγησάντων ἐν τῷ πελάγει τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων.

Ἀλλὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἀφήγησιν τῶν ἐις τὸν δρισμὸν τῶν Χανίων ὡς ἕδρας τῆς συνελεύσεως ἀφορώντων γεγονότων. Ἡ πρᾶξις τῆς πλειονοψηφίας δι' ἧς τοιαύτη ἕδρα ὡρίζετο τὸ Ἡράκλειον, γνωσθεῖσα, ὅτι ἤλιθη ἕνεκα τῆς ἀντιποκρίνου εὐνοίας τῶν Ἰταλῶν καὶ Γάλλων ἀρχηγῶν καὶ Προξένων πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τοῦ ἐκ τούτου φόβου, ὅτι ἡ συνέλευσις θὰ παρεδίδετο ἀνυπεράσπιστος εἰς τὴν βίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, προσέλαβε τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο τούτων φιλελευθέρων Ἀυνάμεων. Διότι διὰ τοῦ γεγονότος τούτου ἐπεροβλέπετο μορφὴ κατὰ τῆς ἀμφιβόλου αὐτῶν καὶ ἀτεκμηρίωτου ἢ ἐμπιστοσύνη τῆς Κρήτης πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλίας, αἵτινες κατέχουσι τὸν νομὸν Ἡρακλείου. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἡ τοπική ἔρις συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως ἐκινδύνευε νὰ γίνῃ διεθνής, διότι οὔτε ἡ Ἰταλία οὔτε ἡ Γαλλία θὰ ἠνείχοντο τὸ πρᾶγμα, ἡ ἐπιμονὴ δὲ τῶν περὶ τὸν Βενιζέλον θὰ εὑρίσκε ἀπροκάλυπτον πλέον τὴν ἐνίσχυιαν τῶν Προξένων Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Τοῦτο ἀκριβῶς ἠνάγκασε τὸν πρίγκιπα Γεώργιον νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς Ἡράκλειον, ὅπου ἐγένετο αὐτῷ ἀποθεωτικὴ αὐτὸ χρῆμα δεξίωσις καὶ λαμπαδηφορία. Ἐκεῖ ὡς ἀλη θῆς ἡγέτης λαοῦ προσεφώνησε τοὺς Ἡρακλειώτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὰν ἄλλοις καὶ ταῦτα:

«Ἔρχομαι δὲ ἀκριβῶς σήμερον διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ σᾶς ὅλους νὰν δεῖγμα τοῦ ἀγνοῦ σας πατριωτισμοῦ. Ζητῶ τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συνδρομήν σας διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς πληροξουσίους σας νὰ μεταδοῦν εἰς τὰ Χανιὰ διὰ τὴν Συνέλευσιν Ὕψωσα καὶ ἰσράτασα συμφέροντα τῆς Κρήτης ἀπαιτοῦσι τοῦτο. Καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ ἡ φωνή μου, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ ἀγάπην πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπὸ τὴν ἰφοίωσίν μου πρὸς τὰ βλεπόμενα συμφέροντα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, σᾶς παρακαλῶ νὰ φανάξητε μαζῆ μου: Ζήτω τὸ πατριωτικὸν Ἡράκλειον».

Μὴ ἀρκεσθεὶς δὲ εἰς τοῦτο ἐξέδωκε καὶ προκήρυξιν πρὸς τοὺς Κρῆτας ἄπαντας λέγουσαν ταῦτα:

«Ὕψωσα συμφέροντα τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἐπιδίδλουσι τὴν σύγκλησιν τῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ πόλει Χανίων.

«Ἐκεῖ εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθωσι προθύμως ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ, ἐκπληροῦντες τὸ πρὸς τὸν τόπον καὶ τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν κ.θήκον

«Πρὸ τοῦ γενικοῦ καλοῦ. πᾶσα ἄλλη σκέψις πρέπει νὰ ὑποχωρῇ· δ' ὁ γνωρίζων τὰ αἰσθήματα ὑμῶν, πέποιθα, ὅτι οὐ μόνον θὰ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, ἀλλὰ καὶ θὰ παροτρύνητε τοὺς ἀντιπροσώπους ὑμῶν, ἵνα ὀδδεὶς τούτων ἀπολειφθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν κληθῇ πρὸς ἐπκλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐντολῆς».

Κατὰ τοιοῦτον ἡγεμονίδου ἀνιδρῷ ὁ Βενιζέλος!

***

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ,, 4

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Ἐπεισόδια τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς βίου μέχρι τῆς ἑνώσεως.

Τῇ 21 τοῦ παρελθόντος Μαΐου οἱ Ἰόνιοι ποικιλοτρόπως ἐόρτασαν τὴν 43 ἐπέτειον τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ὡς ἐν καιρῷ ἀνηγγείλαμεν. Τὴν 5 μ.μ. τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ ἐν Ἀθήναις «Κερκυραϊκὴ Ἀδελφότης» εἶχε καλέσει τοὺς Ἑπτανησίους εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὅπως ἑορτάσωσι τὴν ἐπέτειον τῆς εὐτυχοῦς ἐκείνης ἡμέρας, καὶ εἶχον ἀναθέσει εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρ. Σακελλαροπουλον τὴν ἐκφώνησιν τοῦ πανηγυρικοῦ τῆς ἡμέρας. Οὗτος ἀνελθὼν τὸ βῆμα ἐξεφώνησε τὸν παρατιθέμενον κατωτέρω λόγον ἐν ᾧ μεθ' ἁπλότητος καὶ σαφηνείας συνήθους εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον παρέχεται εὐσύνοπτον διδάγμα περὶ τῶν ἱστορικῶν ταλαιπωριῶν προσφιλεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἰμήματος τοῦ ἑλληνισμοῦ μέχρι τῆς ἑνώσεως ποικιλλόμενον διὰ τῆς ἀναγραφῆς ἐπεισοδίων τοῦ ἐθνικοῦ τῆς Ἑπτανήσου βίου, ἄτινα τέρπουσιν ἅμα καὶ διδάσκουσιν, συγκινοῦσι καὶ αἰρουσι τὸν ἀναγνώστην εἰς χρόνους ἐς ἀεὶ ἐνδόξους καὶ ἀλησμόνητους, καθ' οὓς θυσιῶν ὅριον οὐδὲν ἐγίνωσκεν ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Σπ. Σακελλαροπούλου καταχωρισθεὶς τὸ πρῶτον ἐν τοῖς φύλλ. ὑπ' ἀριθ. 1331-1333 τῆς ἐφημερίδος «Ἀθηνῶν» ἀντιγραφόμενος ὧδε ἔχει, ὡς ἑπεται:

Θὰ παρακαλέσω τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον μοῦ κάμνει τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἀκούῃ, νὰ μὲ πασκολουθήσῃ νοερῶς καὶ νὰ παρασταθῇ μετ' ἐμοῦ εἰς μίαν ἱστοριωτάτην σκηνήν, ἡ ὁποία διεδραματίζετο ἐν Κερκύρᾳ πρὸ 109 ἐτῶν. Κατὰ τὴν 8 τοῦ Θερισοῦ (*Messidor*) τοῦ Ἔ' ἔτους τῆς μᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὴν 28 Ἰουνίου 1797, κατέπλεον εἰς τὴν Κέρκυραν σύμμικτος στόλος γαλλικῶν καὶ βενετικῶν πλοίων· Ἡ τρίχρους σημαία τῆς νεαρᾶς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐκυμάτιζεν ἠδελφωμένη πρὸς τὴν γηραιὰν σημαίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Εἶχε συντελεσθῆ πρὸ δίλίου ἐν Βενετίᾳ ἡ δημοκρατικὴ μεταπολίτευσις, ἡν ἐπέδαλον αἱ ἐν τῇ Ἄνω Ἰταλίᾳ νίκαι τοῦ Βονατάρτου. Ἡ Ἑλληνοτάτη Πολιτεία τῆς Βενετίας, πνέουσα τὰ λοίσθια, ὑφίστατο πλέον κατὰ τύπους μόνον. Μετὰ τέσσαρας μῆνας ἔμελλε καὶ νὰ διαγραφῇ παντελῶς ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν κρατῶν διὰ τὴν συνθήκης τοῦ Καμποφόρμιο. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σύμμικτος στόλος ἤρχετο δήθεν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰς ἐν τῇ μουνους ἡ τοὺς Βουλγάρους, πρέπει νὰ ἀπονεμηθῇ τὸ πρῶτον γέρας τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς ἀτιμίας, τῆς ποταπότητος καὶ τῆς κακοηθείας. Ἴσως ὁ μόνος ἀμερόληπτος ἑλλανοδίκης, ἡ ἱστορία, θὰ τάξῃ ἀμροτέρους ἰσοτίμους. Εἰς τὰς τῶν Βλάχων ἀνωδείας ἴδοὐ τί ἀντέταξαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύταυσας οἱ συναγωνιζόμενοι Βούλγαροι. Γνωσταὶ εἰναι αἱ βδελυρίαι, ὅσας διέπραξεν ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος τῆς Βίδοηης ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὑποκινούμενος κατὰ τὴν ἀποδίδασαν τοῦ νέου "Ἑλληνος μητροπολίου Σ' Νεορώτου.

Τότε ἡ ἀστυνομία ἐζήτησε συγγνώμην παρὰ τοῦ "Ἑλληνος προξένου διὰ τὰς καθ' Ἑλλήνων παρεκτροπὰς τοῦ ὄχλου καὶ ἡ ἐν Σοφίᾳ κυβέρνησις τοῦ Φερδινάνδου ἔδωκε πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διαδεδιωδοεις, ὅτι ἐπανεχρόμενος ὁ Μητροπολίτης θὰ ὑνείνῃ ἀπρόσδλητος. Τὸ παρεθὸν λοιπὸν Σάδδατον ἀπῆλθε καὶ πάλιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Μητροπολίτης Νεόφυτος εἰς Βίδγναν. Ἀλλὰ πολυπληθεστάτη Βουλγάρων διαδήλωσις παρατεταγθεῖσα εἰς τὴν προκυμαίαν παρημπόδισεν ἀπειλοῦσα βίαν καὶ μυρίας ὕβρεις ἐκστομίζουσα τὴν ἀποδίδασαν τοῦ ἱεράρχου, δοις καὶ ἠγαγκάσθη ἐκ τούτου νὰ ἀπέλθῃ καὶ αὐθις. Πολυάριθμοι ρήσεις, λέγει τὸ τηλεγράφημα τοῦ ἀθην. Πρακτορείου ἐκ Βιέννης ἐπηκολούθησαν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων Πρὸς τὸν εὐγενῆ!! τοῦτον λαὸν σπαταλᾷ τὴν εὐνοιάν της ἡ διεφθαρμένη καὶ ἀνήθικος Εὐρώπη! Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Πατρίδος» ὁ ἱεράρχης ἐεραυματίσθη διὰ λίθου Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν συμμορία ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ρωμοῦνων ἐοτησεν ἐνέδρα κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Κορώνης καὶ ἐπεφόρτισε τὸν ὑψίφωνα τῆς βουλῆς τοῦ 1901, δ' οὗ ἡ Κρήτη ἐξελιπάρει τὰς Δυνάμεις, δοὰς στέρεσιν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἔνεσιν, καὶ ὅπερ αὐτὸς ὁ Πρίγκυψ διεβίβασε πρὸς τοὺς Προξένους, δοὰς ἀποσταλῇ πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἐπὶ τῇ προφάσει, ὅτι αἱ ὀδηγίαι τῶν κυβερνήσεων τῶν δεν ἐπέτρεπον νὰ δεχθῶσι τὸ ψήφισμα, τοὐναντίον κατὰ τὰς τελευταίας ταραχὰς τοῦ Θερίσου οἱ κ. Γεν. Πρόξενοι οὐ μόνον ἐδέχοντο τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ἐπιστολὰς τῶν στασιαστῶν, ἀλλὰ καὶπτὴν τῶν πρὸς αὐτοὺς ὑπογράφοντες: Εὐχαριστῆτε, Κύριοι, νὰ δεχθῆτε ἐν τῇ διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως ἡμῶν!»

***

— Αἱ βουλγαρικαὶ καὶ ρωμουνικαὶ συμμορίαι γράφουσι πρὸς τὸ «Ἀνατολικὸν Δελτίον» ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐνθαρρυνόμεναι ὑπὸ τῆς προστασίας τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐρόνευσαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γευγελῆς δύο πομίνας τοῦ "Ἑλληνος Μήτρου Κεχαγιᾶ, κατέσφαξαν χίλια πρόβατα, ἔκλεψαν 600 ἄλλα καὶ κατέσρεψιν τὰ ποιμνοστάσια "Ο Ἀνωχῆς οὗτος "Ἑλλὴν ἔπαθε τὰ αὐτὰ καὶ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐπὶ πλέον δὲ εἶδε φονευόμενον καὶ τὸν υἱόν τον "Ἄλλη συμμορία ρωμουνικῆς χρήμασι κατορισθεῖσα ἐφόνευσεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γρεβενῶν τὸν "Ἕλληνα ἰερέα τοῦ χωρίου Ἀσπροκάμπου καὶ τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Κοστοῦμι "Ἑλληνα Καραβασίλη "Ἄλλη δὲ δμοιοχρήματίστος συμμορία δρῶσα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀποσιολάκη καὶ τοῦ 'Λέβαντοῦ 'Ἀλῆ (ἀγανακτήσαντος, φαίνεται, καὶ τούτου, ἵνα μεταχειρισθῶμεν ἴκνη τῆς στερεότυπον ἔκφρασιν τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων τοῦ Λαχωδᾶρη καὶ Παπινίου. διὰ τὰ κατὰ τῶν Ρωμούνων τῆς Μακεδονίας!! ἐγκλήματα τῶν 'Ἑλλήνων) ἀπὸ Γρεβενῶν μέχρι Δια ἀετς ἐφόνευσαν δώδεκα "Ἑλληνας δόπλους ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἐουρκικῶν ἀρχῶν. αἵτινες παρέχουσιν αὐταῖς προμηθείας καὶ φιλοξενοῦσιν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς σταθμοῖς!

***

— Εἶναι δύνατον νὰ διαγνώσωμεν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους εἰς ὁπότερον τῶν λαῶν, τοὺς Ρωθνικοῦ τῆς Ἑπτανήσου βίου, ἄτινα τέρπουσιν ἅμα καὶ διδάσκουσιν, συγκινοῦσι καὶ αἴρουσι τὸν ἀναγνώστην εἰς χρόνους ἐς ἀεὶ ἐνδόξους καὶ ἀλησμόνητους, καθ' οὓς θυσιῶν ὅριον οὐδὲν ἐγίνωσκεν ἡ ἑλληνικὴ φιλοπατρία.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Σπ. Σακελλαροπούλου καταχωρισθεὶς τὸ πρῶτον ἐν τοῖς φύλλ. ὑπ' ἀριθ. 1331-1333 τῆς ἐφημερίδος «Ἀθηνῶν» ἀντιγραφόμενος ὧδε ἔχει, ὡς ἑπεται:

Θὰ παρακαλέσω τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον μοῦ κάμνει τὴν τιμὴν νὰ μὲ ἀκούῃ, νὰ μὲ πασκολουθήσῃ νοερῶς καὶ νὰ παρασταθῇ μετ' ἐμοῦ εἰς μίαν ἱστοριωτάτην σκηνήν, ἡ ὁποία διεδραματίζετο ἐν Κερκύρᾳ πρὸ 109 ἐτῶν. Κατὰ τὴν 8 τοῦ Θερισοῦ (*Messidor*) τοῦ Ἔ' ἔτους τῆς μᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὴν 28 Ἰουνίου 1797, κατέπλεον εἰς τὴν Κέρκυραν σύμμικτος στόλος γαλλικῶν καὶ βενετικῶν πλοίων· Ἡ τρίχρους σημαία τῆς νεαρᾶς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐκυμάτιζεν ἠδελφωμένη πρὸς τὴν γηραιὰν σημαίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Εἶχε συντελεσθῆ πρὸ δίλίου ἐν Βενετίᾳ ἡ δημοκρατικὴ μεταπολίτευσις, ἡν ἐπέδαλον αἱ ἐν τῇ Ἄνω Ἰταλίᾳ νίκαι τοῦ Βονατάρτου Ἡ Ἑλληνοτάτη Πολιτεία τῆς Βενετίας, πνέουσα τὰ λοίσθια, ὑφίστατο πλέον κατὰ τύπους μόνον. Μετὰ τέσσαρας μῆνας ἔμελλε καὶ νὰ διαγραφῇ παντελῶς ἀπὸ τοῦ καταλόγου τῶν κρατῶν διὰ τὴν συνθήκης τοῦ Καμποφόρμιο. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ σύμμικτος στόλος ἤρχετο δήθεν ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Βενετικὰς νήσους, πράγματι δμως ἤρχετο νὰ καταλύσῃ τὴν ἐν ταῖς νήσοις βενετοκρατίαν Τελευταῖος γενικὸς προβλεπτὴς τῆς Βενετίας ἐν Κερκύρᾳ ἦτο ὁ Βίδμαν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν γαλλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐπέβαινον ἐπὶ τοῦ καταπλέοντος στόλου, ὁ στρατηγὸς "Ανσελμος *Gentilly* ἐστειλεν ἐκ τῆς βενετικῆς φρεγάτας «ἡ Δόξα» ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Γενικὸν Προβλεπτὴν, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς εἰς τὴν Κέρκυραν ἀφίξεως τοῦ στόλου καὶ ἐζήτει παρ' αὐτοῦ νὰ λάβῃ τὰ πρὸς τοῦτο κα τάλληλα διοικητικὰ μέτρα, τὴν δὲ ἑπομένην ἡμέραν ἐξέδωκεν ἐντυπον προκήρυχειν εἰς τρεῖς γλώσσας γαλλικήν, Ἰταλικὴν καὶ ἑλληνικήν, δι' ἧς ἐπανελάμβανε καὶ πρὸς τὸ κοινόν, δσα περίπου εἶχε γράψῃ καὶ πρὸς τὸν Βίδμαν.

Ἐπεράτανε δὲ τὴν προκήρυξιν ὁ στρατηγὸς τῆς Δημοκρατίας ἐκφράζων «θερμὴν φιλίαν, εἰλικρίνειαν καὶ ὑψιστον ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν χώραν ταύτην τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἣν ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία μετὰ τὸν Βενετῶν ἤρχετο νὰ καταστήσῃ πάλιν ἐν αὐτῇ αἱ ἀρεταὶ τὴν Μιλτιαδῶν καὶ τῶν Θεμιστοκλέων, δπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐταν τὴν περιωπὴν καὶ δόξαν» (1). Τὴν ἑπομένην ἡμέρα ἐπεδίδεζοντο οἱ δημοκρατικοὶ Γάλλοι εἰς τὴν Κέρκυραν. Χιλιάδες λαοῦ ἄγων συρρεύσει εἰς τὴν παραλίαν μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, δπως ὑποδεχθῶσιν ἐκείνους οἵτινες ἐσυγγενίζοντο τὴν ἐλευθερίαν. Παρίστατο εἰς τὴν ὑποδοχὴν καὶ δλόκληρος ὁ ὀρθόδοξος κλῆρος τῆς νήσου ἡγουμένου τοῦ Μεγάλου Πρωτοπαπᾶ Κερκύρας. Ὁ Μέγας Πρωτοπαπᾶς, ὁ Γεώργιος Χαλικιόπουλος Μάντζαρος, θεῖος τοῦ ἐπιφανοῦς μουσουργοῦ, φορῶν τὴν ἐπίσημον ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ στολὴν προῆλθε πρὸς τὸν στρατηγὸν *Gentilly* καὶ ἀφοῦ τὸν ἀσπάσθη δι' ἀλλήλων, δι' οὗ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴ ὁ τελευταῖον ψηφισθεὶς δημευτικώτατος κατὰ τῶν ἐν Ρωμουνίᾳ ἐχόντων κτήσεις Ἑλλήνων, τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπορίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας νόμους; Πρὸς τοῦτοις ἡ διοίκησις τῶν ρωμουνικῶν ταγμάτων ἀπόδει ἐγνώρισε τῷ διεθνεῖ ἐν Βέρῃ γραφείῳ τῆς ταχυδρομικῆς ἑνώσεως ὅτι τὰ ρωμουνικὰ ταχυδρομεῖα θὰ διέρχονται ἐκ τῶν ρωμουνικῶν ταχυδρομείων πρὸς τὰς ἄλλας χώρας κατευθυνόμενα Πρὸς χώραν τοιαῦτα ἐνεργοῦσαν καταισχύνη θὰ ἦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἐπεζήτει συμφιλίωσιν.

ΜΙΧ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τῇ 16 τοῦ λήγοντος μηνὸς ἐτελεύτησε μετὰ νόσον ὀξυτάτην τὸν ἀγνὸν καὶ φίλεργον, τὸν ἄπιλον καὶ ἔντιμον καὶ ἐνδοξον βίον του ὁ ὑστερὸς υἱὸς τῆς Ἠπείρου Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπουλος, ὁ περίπου τὸς ἄλλα καὶ ἀπεοθὴν τῆς Βοστσάνης τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τριακοντατέτιν διευθυντής, ὁ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκείνῃ χώρᾳ ἐπὶ τεσσαρακοντατέτιαν καὶ πλέον στηρίζων τὴν ὀσημέραι ὑπὸ τῶν ἀπαρτίδων συρρεῖσαν ἀμαυρουμένην αἴγλην τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, ὁ δὶα τῶν μεγάλων ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας θυσιῶν του τεκμηριώσας εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον τὴ πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὰ μέλλον τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Ὁ θάνατός του συμβᾶς ἐν Τούρνῳ Σαβαρίνῳ, δπου ἐπὶ μακρὸν ζῇ θεῖός τις αὐτοῦ. καὶ σχεδὸν ἀγνωστος διατελεσὰς ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα κατέπληξε πάντας, δσοι εἶδ ν αὐτὸν ἀκμαιότατον ἐν Ἀθήναις κατὰ τοὺς Ὀλυμπικοὺς ἀγῶνας, μέλλει δὲ νὰ καταλυπήσῃ δσους ἐν τῷ κόσμῳ τοὐτῳ συγκινοῦσιν αἱ ἀρεταὶ τῆς φιλεργίας, τῆς ἐντιμότητος, τῆς φιλοπατρίας, ὑφ' ὧν ἐκοσμεῖτο ἡ ψυχὴ τοῦ Μιχ. Ἀναγνωστοπούλου.

Πτωχὸς χωρικὸ; τοῦ Παπίγκου τῆς Ἠπείρου, ἐνεφορούμενος σχεδόν, ἐφοίτα κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν εἰς τὸ σχολεῖον, δπως συντηρῆται δὲ ἀνλαβε συγχρόνως καὶ νὰ διδάσκῃ ἐν τῷ αὐτῷ σχολείῳ τᾶς ὥρας, αἵτινες ἐπερίσσευον αὐτῷ ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ βίου. Ἤτο ἐρῆξος ἤδη ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος ἐξακολουθῶν νὰ ἀσκῇ τὸ ἐπιπλοῦν ἔργον τοῦ μαθητοῦ καὶ διδασκάλου. ὅτε ὁ διδάσκαλος του ἴδιὸν τὴν ἐμφυτον ἐπιδεξιότητα τοῦ νέου προέτρεψεν αὐτὸν νὰ προελθῇ εἰς Ἰωάννινα καὶ ὑποστῇ τὸν διαγωνισμόν, ἵνα ταχῇ ὡς ὑπότροφος ἐν τῇ Ζωσιμαίᾳ σχολῇ. Εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰς δυνάμεις του ἐρειδόμενος ἔλαβε τὴν ῥάβδον, δι' ἧς κατὰ τὰς ἑορτὰς ἐποίμανε τὰς αἴγας τοῦ πατρός, καὶ σακκίδιον, ἐν ᾧ ἔθηκε τὸν κατάξηρον ἄρτον του καὶ πιζοποῆρας ἐπὶ 16 ὥρας ὑπὸ βροχὴν καὶ χλαλζὰν ἔρθασεν εἰς Ἰωάννινα. Βιβλία ἐντυπα δὲν εἶχεν ὁ Ἀναγνωστόπουλος Ἤσαν ὅλα χειρόγραφα ἀντιγραφέντα ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ὅτε ἔδωκαν αὐτῷ κατὰ τᾶς πρὸ τῶν ἐξετάσεων ὀλίγας ἡμέρας ἔντυπα βιβλία ἠρθάνθη τὴν πρώτην χαρὰν τῆς ἀφιλέκς φιλομαθείας του. Ἔγινε δεκτὸς μεταξὺ τῶν πρώτων προ στατευθεὶς πατριωκτατα ὑπὸ τοῦ γυμνασιαρχοῦντος τότε τῆς Ζωσιμαίας σχολῆς ἐεμήνγτου διδασκάλου τοῦ Γένους Ἀναστασίου Σακελλαρίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἐσπουδασεν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ φιλολογίαν καὶ διδδάκτωρ γενόμενος μετέπεσεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν βίον συντάσσων τὸν «Ἐθνοφύλακα», ἔως δτου προσειλφθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1867. ἀν μὴ πλανώμεθα, ὡς γραμματεὺς τοῦ ὑπὸ διαφόρων φιλανθρώπων καὶ φιλελευθέρων ἐμπριακικῶν ἐπιχειρεῖν εἰς Ἑλλάδα ἀποστελλόντος πρὸς διανομὴν βοηθημάτων εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Κρήτην μεγάλου φιλέλληνος Χάου Ἔκτοτε ἡ τύχη καὶ ὁ βίος τοῦ Μ. Ἀναγνωστοπούλου μεταβάλλεται. Περοτηρυνόμενος ὑπό τοῦ Χάου συνεπήθεν εἰς Βοστσάνην καὶ προσειλήφθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς γραμματεὺς ἅμα καὶ οἰκοδιδάσκαλος τοῦ μεγάλου ἀεείνου φοστάτου του. Ἐκεῖ ἐγνώρισεν ὡς διδάσκαλος τὴν μετέπειτα ἀληθομόνητον σύντροφον τοῦ βίου του, τὴν περικαλλεστάτην τῆς Ἀμερικῆς γυνοῖκα καὶ μίαν τῶν λογιωτάτων, τὴν Ἰουλίαν θυγατέρα τοῦ Χάου, ἥτις ὡς σύζυγος αὐτοῦ κατηφόρανε καὶ κατηγγλάϊσε τὸν βίον τοῦ Ἀναγνωστοπούλου ἐπί 16, ἀν μὴ πλανώμεθα, ἔτη "Ὅσοι ηὐτύχησαν νὰ ἀκούσωσι τὸν Ἀναγνωστόπουλον διγγούμενον τὰ περὶ τὸν γάμον ἐπεισόδιον τοῦτο τοῦ βίου του, καὶ ἀν ἠγνόουν τᾶς ἄλλας του πράξεις, θὰ ἀσχημάτιζον πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ ἀξιεμνήστου ἀνδρὸς χαρακτῆρος.

Τὸν Χάου ἀποθνόντα διεδέχθη ὁ Μιχ. Ἀναγνωστόπουλος ἐν τῇ διευκήσει τῆς Σχολῆς τῶν Τυφλῶν ἐν Βοστσάνῃ. ἢν ὁ ἔξοχος Ἠπειρώτης κατέστησε τὸ ἐν τῷ κόσμῳ τελειοτατον τῶν ὁμοίων ἱδρυμάτων· τοὺς ὑπευθύνους, δταν αὐτοὶ ἤθελον λάβει χώραν, ἐν ᾧ ἡ μνήμη του θὰ παραμείνῃ ἀεὶ ἀλησμόνητος.

Πεπῶντι καλάμῳ ἐχαράξαμεν τὴν εἰκόνα ταύτην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ἐπιφυλασσόμεθα δὲ ἐν τᾶς ἐρεξῆς φύλλοις νὰ ἀναγράψωμεν καὶ ἄλλας λεπτομερείας τοῦ ἐγλεοῦ του βίου, ἰδίᾳ δὲ τὰ περὶ τᾶς θυσίας αὐτοῦ ὑπὲρ τᾶς ἑλληνικῆς παιδείας ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἀγνοήσωμενος θὰ εἰμεθα εἰς πάντα, ὅστις θᾳ ἐνδρεσεπεῖτο νὰ μεταδώσῃ ἡμῖν δ.τι γνώσκει περὶ ἀνδρός, ὅστις ἐτίμησεν ἐκ μέρους τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ὅλην. Ἡσύς. ἀληθῶς καλοὺς κἀγαθοὺς, πᾶσα χώρα σπανίως γεννᾷ. πολλοὶ δὲ χρόνοι θὰ παρέλθωσιν ἕως ὅτου ἡ Ἤπειρος δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ἄνδρα, οἷον ἐκάλυψε τῇ 16 Ἰουνίου τὸ ἀξεινον τᾶς Λακίας χῶμα καὶ πιστεύομεν, ὅστις ἐτίμησεν ἐκ μέρους τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ὅλην. Ἡσύς. ἀληθῶς καλοὺς κἀγαθοὺς. πᾶσα χώρα σπανίως γεννᾷ. πολλοὶ δὲ χρόνοι θὰ παρέλθωσιν ἕως ὅτου ἡ Ἤπειρος δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ἄνδρα, οἷον ἐκάλυψε τῇ 16 Ἰουνίου τὸ ἀξεινον τᾶς Λακίας χῶμα καὶ πιστεύομεν, ὅστις ἐτίμησεν ἐκ μέρους τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ὅλην. Ἡσύς. ἀληθῶς καλοὺς κἀγαθοὺς. πᾶσα χώρα σπανίως γεννᾷ. πολλοὶ δὲ χρόνοι θὰ παρέλθωσιν ἕως ὅτου ἡ Ἤπειρος δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον ἄνδρα, οἷον ἐκάλυψε τῇ 16 Ἰουνίου τὸ ἀξεινον τᾶς Λακίας χῶμα καὶ πι

Ἐκπλήσσομαι, ὅτι ἐν ταῖς συζητήσεσι ζητήματος ἀφορῶντος τὰ δύο Κράτη, ἡ ρωμουνικὴ Κυβέρνησις χωρὶς τὴν ἐλαχίστην νὰ ἔχῃ εὔλογον ἀφορμὴν, παρεμβάλλει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Τουρκίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Οὗτινος αἱ πράξεις, ἃς διακρίνει πνεῦμα συνέσεως καὶ εὐθυδικίας, καταδεικνύουσι μεθ' ὁπόσης μερίμνης καὶ ἐγκαρτερήσεως ἐπαγρυπνεῖ ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ἐπὶ τῶν προνομίων, ὧν τυγχάνει ὁ ὑπέρτατος θεματοφύλαξ.

Ἐκδηλῶν ἐπὶ τούτῳ ἅπασαν τὴν ἔκπληξίν μου τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, παρατηρῶ Αὐτῇ, ὅτι αἱ καταθέσεις ἑνὸς ὑποδίκου, ἐπιζητοῦντος νὰ καταστήσῃ ἥττον δυσχερῆ τὴν θέσιν του, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν, ἔτι δ' ὀλιγώτερον εἰς τὰς δηλώσεις αὐτοῦ πρέπει τις ν' ἀποδίδῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν σημασίαν, ἣν προσδίδει αὐταῖς ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ὁ ἐν λόγῳ ἀξιωματικὸς καταχρώμενος τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν κανονικῆς ἀδείας καὶ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν φρούρησιν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἀρχῶν, κατώρθωσε νὰ διέλθῃ ταύτην καὶ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς ἑλληνομακεδονικοῦ σώματος, οὗτινος μέλος ἦτο καὶ ὁ Σταυριανόπουλος, ὅστις, ἀφ' οὗ ὑπηρέτησεν ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός, εἶχεν ἀπολυθῇ τῶν τάξεων αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ διακοινώσει τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως μνημονευομένην ἐγκύκλιον, ἧς τὸ περιεχόμενον ἐγνώσθη τῇ Κυβερνήσει μου ἐξ ἀνακοινώσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένου τῆς Τουρκίας, γενομένης αὐτῷ πρό τινων ἡμερῶν, προβάλλεται ἐν πρώτοις τὸ ἐρώτημα μήτοι πρόκειται περὶ ἐγγράφου ἀποκρύφου, τοῦθ' ὅπερ ἡ Κυβέρνησίς μου ἐδήλωσε τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἔτι δεχθῇ τις, ὅτι ἡ ἐγκύκλιος ἀπεστάλη ὑπὸ μυστικοῦ τινος σωματείου, ἡ ἐλαχίστη ἀλληλεγγύη δὲν δύναται να θεωρηθῇ ὑφισταμένη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Β Κυβερνήσεως, ἥτις ἠγνόει πάντοτε τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ.

Μὴ θεωρῶν ἐμαυτὸν ὑπόχρεων νὰ ἐκταθῶ εἰς ἐξέτασιν ἐκτενεστέραν ζητημάτων, συνδεομένων πρὸς γεγονότα λαβόντα χώραν ἐπὶ ξένου ἐδάφους, νομίζω ἐπάναγκες νὰ προσθέσω ὅτι, ἂν τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ὁμόρου τινὸς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ἀριθμοῦν ἑκατοντάδας θυμάτων, ἐθεωρήσεν ἐξ ἰδίας αὐτοῦ πρωτοβουλίας ἐπιβαλλομένην τὴν ἀνάγκην νὰ λαβῇ μετὰ πολυχρονίους παθήσεις μέτρα πρὸς προάσπισιν της ὑπαρξέώς του καὶ τῆς περουσίας του, εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καθωδηγήθη ἐκ μόνου τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως.

Τὰ ἐν Ρωμουνίᾳ λαμβάνοντα ἐσχάτως χώραν γεγονότα εἵλκυσαν ἅπασαν τὴν προσοχὴν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὰς εἰς πλεῖστα μέρη τῆς Ρωμουνίας γενομένας ἐχθρικὰς διαδηλώσεις, καθ' ἃς ὑβριστικοὶ λόγοι ἐξηνέχθησαν κατὰ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· μετὰ τὰς καταδιώξεις, εἰς ἃς οἱ ὑπήκοοι Ἕλληνες εὑρηνται ἐκτεθειμένοι· μετὰ τὰς ἀδικαιολογήτους ἀπελάσεις τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν συντακτῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἡ «Πατρὶς» καὶ πλείστων ἄλλων ὑπηκόων Ἑλλήνων· μετὰ τας ἀρνήσεις ἀποδοχῆς τῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 612. 616, 618, 647 καὶ 648 ἐγγράφων μου ὑποβληθέντων δικαίων αἰτημάτων τῆς Κυβερνήσεώς μου, προβάλλεται ἐν ἐμοὶ τὸ ἐρώτημα, ἂν ὑπήκοοι Ἕλληνες δύνανται ἐφεξῆς νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς ὡς καὶ τὰ ἐν Ρωμουνίᾳ συμφέροντά των ἐξησφαλισμένα.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου ἀπόκειται ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο.

Ἀπερχόμενος ἐπ' ἀδείᾳ ἐκ Βουκουρεστίου, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὅτι τὴν φύλαξιν τῆς Β. Πρεσβείας καὶ τῶν ἀρχείων ἐπαφίνω εἰς τὸν προξενικὸν ἀναπληρωτὴν κ. Βάρναλην.

Δέξασθε κ.τ.λ. **Α. Τομπάζης**

ΔΗΛΩΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ,,

Ἐπὶ ὀκταετίαν ὅλην, τοῦ Θεοῦ θελήσαντος, ἀνελλιπῶς ἀνταπεκρίθη ὁ συντάττων τὸ φύλλον τοῦτο πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις του. Εἴτε ἀδιαθετῶν εἴτε ὑγιαίνων δὲν ἀφῆκεν ἀπὸ τῶν χειρῶν του τὸν κάλαμον, ἵνα δώσῃ τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι διδάσκων τοὺς ἄλλους νὰ πράττωσι τὸ καθῆκόν των ἐννοεῖ πρῶτος νὰ πράξῃ τὸ ἰδικόν του. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο πέποιθεν, ὅτι οἱ καλοὶ τοῦ «Ἀγῶνος» ἀναγνῶσται θὰ συγχωρήσωσιν αὐτῷ ἐφέτος τὴν ἀνάγκην μικρᾶς ἀνακουφίσεως ἀπὸ τῆς ἀδιαλείπτου ὀκταετοῦς ἐργασίας. Κατὰ τοὺς δύο ἐπικειμένους μῆνας τοῦ καυστικωτάτου ἀθηναϊκοῦ θέρους λόγοι ὑγείας ἐπέβαλον τὴν ἀνάγκην ἀντὶ τετράκις νὰ ἐκδοθῇ ὁ «Ἀγὼν» δὶς τοῦ μηνός. Οὕτω δὲ κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας τὸ φύλλον θὰ ἐκδοθῇ τῇ 13 καὶ 27 Ἰουλίου, τῇ 17 καὶ τῇ 31 Αὐγούστου, μεθ' ἣν θὰ ἐπαναληφθῇ, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἡ τακτικὴ αὐτοῦ «Ἀγῶνος» δημοσίευσις. Ἐλπίζομεν, ὅτι τοῦτο οὐδένα τῶν φίλων τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος θὰ δυσαρεστήσῃ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΑΡΑ τὴν ἐκλυτικὴν δύναμιν τοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὑπερβολικοῦ καύσωνος οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἐξακολουθοῦσι τὸ νομοθετικὸν αὐτῶν ἔργον. ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν χάριτας εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἥλιον, ὅστις ἀντὶ νὰ ἐξάπτῃ τὰ νεῦρα, τοὐναντίον χαλαρώνει αὐτὰ καὶ ἐπιδρᾷ, ὥστε οἱ Ἕλληνες νομοθέται ὀλιγολογώτεροι καὶ ἠρεμώτεροι νὰ παρέχωσι διὰ τῆς ψήφου των τὴν ἔγκρισιν εἰς τὰς νομοθετικὰς προτάσεις τῆς κυβερνήσεως. Ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἀληθῶν ρητόρων ἐν τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ, ἧς πάμπολλα τὰ αἴτια πρώτιστα δὲ πάντων ἡ ἀτελεστάτη μόρφωσις τῶν βουληφόρων ἀνδρῶν, ὁσάκις ἂν τὰ νεῦρα εὑρίσκωνται ἐν ἐντάσει, εἰς οὐδένα ἄλλο δύναται νὰ ἀγάγῃ ἢ εἰς τὰς ἀκόσμους ἀντεγκλήσεις περὶ τοῦ τίς εἶσαι σὺ καὶ τί εἶμαι ἐγώ. Τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος εὐεργέτημα ἀληθῶς εἶναι, ὅτι σχεδὸν ἐν σιγῇ ψηφίζονται τὰ διάφορα νομοσχέδια καὶ λυπηρὸν μόνον ἀποβαίνει, ὅτι ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς ὁ σήμερον κυβερνῶν τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐπωφελεῖται ἐκ τῆς ψυχολογικῆς ταύτης καταστάσεως, ὅπως καταστήσῃ νόμους τοῦ κράτους σπουδαιότατα ἀληθῶς καὶ ἐθνωφελέστατα νομοσχέδια, ὧν ἐν τοῖς πρώτοις τακτέα τὰ δικαστικὰ τὰ μεταβάλλοντα ἀπηρχαιωμένας καὶ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν κακοπιστίαν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ὑπηρετούσας διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.

Ἀλλ' ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἐλπίδα, ὅτι κατ' Ὀκτώβριον ἡ Βουλὴ θὰ ἀπασχοληθῇ ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὴν ψήφισιν τῶν νομοσχεδίων τούτων, καὶ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν καὶ συντελουμένην νομοθετικὴν ἐργασίαν. Τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια εἶναι ἤδη ὅλα ἐψηφισμένα. οἱ ἀξιωματικοὶ ἀπεκλείσθησαν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. εἰς ἃ ἐθυσιάζετο οὐ μόνον ἡ ἐκπαίδευσις. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ τιμὴ τοῦ στρατοῦ, ἂν δὲ πραγματοποιηθῶσιν αἱ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ταῦτα νομοθετήματα στηριχθεῖσαι γνῶμαι καὶ προσδοκίαι τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς πενταετίας θὰ εἶναι εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἕτοιμος νὰ ἐκπέμψῃ εἰς τὰ σύνορα ἑξήκοντα χιλιάδας στρατοῦ καλῶς συντεταγμένου, καλῶς ὡπλισμένου καὶ ἀρτίως ἠσκημένου. ὅπως ὑπερασπισθῇ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὰ πέραν τῶν συνόρων δίκαια τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐπικουρούμενος ὑπὸ οὐχὶ εὐκαταφρονήτου στόλου.

Καίτοι τοπικὸν ἅτε ἀφορῶν εἰς τὰς δύο μόνον πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς σπουδαιότατον ὅμως εἶναι δι' οὗς λόγος εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις φύλλοις καὶ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης προετάχθη ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς Βουλῆς ἡ περὶ ἠλεκτροκινησίας τῶν τροχιοδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς σύμβασις. Ἡ ὄψιστῆς πρωτευούσης τοῦ βασιλείου θὰ μεταβληθῇ ἐπὶ τὰ κρείττω ῥαγδαιότατα διὰ τῆς ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς τεθείσης συμβάσεως, εὐχόμεθα δὲ ὁλοψύχως νὰ δυνηθῶμεν ἐν τῷ ἑπομένῳ φύλλῳ νὰ ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅτι ἐψηφίσθη ἡ σύμβασις ἡ μέλλουσα νὰ μεγαλώσῃ, νὰ ἐξωραΐσῃ καὶ ἐκπολιτίσῃ τὰς καλλίστας ἡμῶν Ἀθήνας. τὸ καύχημα τοῦ Πανελληνίου καὶ τὸ κέντρον τῶν πόθων του.

Ἐθνοφελέστατον ὡσαύτως θὰ ἀποβῇ ψηφιζόμενον καὶ τὸ νομοσχέδιον δι' οὗ εὐκολύνεται ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐγκατάστασις τῶν ἐν Καυκάσῳ Ἑλλήνων καὶ σφόδρα παρήγορον εἶναι, ὅτι μετὰ τοσαύτας ἀμφιταλαντεύσεις ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία ὑπερύψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶδε πέραν τῶν τελμάτων τοῦ μικροπράγμονος βίου της.

Ἡ ΕΝ Ἰταλίᾳ συνεστηκυῖα ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐπὶ κατασκευῇ τοῦ ἀνδριάντος τῆς συζύγου τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ Ἰωσὲ Γαριβάλδη ἀπετάθη καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν βουλὴν ζητοῦσα τὴν συνδρομὴν τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἀπαθανατισθῇ διὰ τοῦ μαρμάρου ἡ εἰκὼν τῆς συντρόφου τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ προμάχου τῆς ἐλευθερίας. Ὁ Προεδρος τῆς Ἑλλην. Βουλῆς κ. Ν. Μπουφίδης ἀπεκρίθη διὰ τοῦ ἑπομένου ὡραίου γράμματος:

Ἐξοχώτατε

Ἔλαβον τὴν ὑμ. ἐπιστολήν, ἐν ᾗ μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ἀπευθύνεσθε πρὸς τὰ αἰσθήματα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. τοῦ τιμῶντος τὴν μνήμην τῆς ὑπερόχου συντρόφου τοῦ λαϊκοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἰδέας τῶν ἐθνικοτήτων ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μετέχοντες τῶν ἰδιοτήτων τῆς φυλῆς ἣν ἐκπροσωποῦν, δὲν ἠδύναντο ἢ μετ' ἐξόχου ἐνδιαφέροντος νὰ σπεύσωσιν. ὅπως ἐκδηλώσωσι τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν μνήμην τῆς ὑπερόχου συζύγου τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Χιτῶνος καὶ μητρὸς τῶν εὐγενῶν τέκνων αὐτοῦ, πρὸς ἃ ἰδιαίτερον αἴσθημα τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης συνέδεσε τὴν ἑλληνικὴν φυλήν. Οὐδὲ εἶναι δυνατὸν ἀντιπρόσωποι Κράτους δημιουργηθέντος διὰ τῶν αἱμάτων τοσούτων τῆς ἐλευθερίας ἐργατῶν νὰ λησμονήσουν, ὅτι ὀνόματα ὡς τὸ τοῦ Γαριβάλδη περιβάλλονται θείαν αἴγλην φωτίζουσαν καὶ καθοδηγοῦσαν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐλευθερίας τοὺς καταδυναστευομένους λαούς, οὐδὲ ἔπαυσαν νὰ ἐκδέχωνται κ τῶν ἡρωϊκῶν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν ἀγώνων τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεώδους, τὴν ἑνότητα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Γνωρίζων ἡμῖν, ὅτι κατέθεσα ἤδη παρὰ τῇ παρ' ἡμῖν Τραπέζῃ τῶν Ἀθηνῶν τὸ ποσὸν φράγκων χρυσῶν 2,500, ἀντίτιμον τῶν ἀποσταλεισῶν μοι 100 ὁμολογιῶν, ὅπως μετρηθῇ ὑμῖν ὑπὸ τῆς ἐν Ρώμῃ Ἐμπορικῆς Ἰταλικῆς Τραπέζης, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς διατελῶ.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.
Ν. Μπουφίδης

—ΥΠΟ τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη ἐξεδόθησαν στατικοὶ πίνακες τῆς εἰσαγωγῆς ὠνίων ἐμπορευμάτων κρτὰ τὸ ἔτος 1904.

Κατὰ τοὺς πίνακας τούτους, εἰσήχθησαν ζῶα ἀξίας 9 017,270 δρ., κτηνοτροφικὰ προϊόντα 4, 969,013 δρ., ἁλιείας προϊόντα 1.761.989 δρ., γεωργικὰ 21.277,181 δρ., ἔλαια 2,428 607 δρ., δασικὰ προϊόντα 4.055 681, νήματα καὶ ὑφάσματα 15, 887,037, ἀγγειοπλαστικὰ προϊόντα 1, 615. 539 δρ., εἴδη πιλοποιίας 1,366,778 δρ., μουσικὰ ὄργανα 675, 320, εἴδη χαρτοποιίας 2, 303,179 καὶ ἄλλα εἴδη Ἐν συνόλῳ εἰσήχθησαν προϊόντα ἀξίας 91,692,796 δρ. ἐξ ὧν 55,386, 573 ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ 37,306,303 ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς.

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ ἔτους 1905. Κατ' αὐτὴν τὰ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς 4,378,063. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 787,049, 28.

Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου ἀπαρτίζεται ἐκ καταθέσεων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐκ δραχ. 684, 205, ἐκ τριῶν ἐντόκων γραμματίων 3, 277,000 ἐκ μετρητῶν 153,088,59.

Ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης παρὰ μὲν τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἶναι κατατεθειμένα:

εἰς τραπ. πρὸς 4 ο/ο δραχ.	671,818,65	
εἰς χρυσ. » 3 ο/ο »	12,386,85	684,205,50
παρὰ δὲ τῷ Κεντρικῷ ταμείῳ εἰς τρία ἔντοκα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου ὑπ' ἀριθ. 103, 111 καὶ 115 πρὸς 4 ο/ο εἰς τραπεζικὰ		3,277,000,00
καὶ τὰ ἐν τῷ ταμείῳ εὑρεθέντα κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐπιθεωρήσεως....		
εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ὁμολογίας κλπ. δρ.	1,158,60	
εἰς χρυσὰν καὶ ἐντάλματα ἐξαργυρωτέα	151,939,90	153.098,50
Ἐν ὅλῳ δρ.		4,114,304.—

ΥΠΟ τῶν οἰκείων γενικῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπέζης ἀπεφασίσθη ἡ συγχώνευσις τῆς τελευταίας ταύτης εἰς τὴν πρώτην. Προσθέτως ἡ τελευταία αὕτη αὐξάνει τὰ κεφάλαιά της εἰς 50 ἐν ὅλῳ ἑκατομμύρια καὶ καθίσταται οὕτω μία τῶν πρώτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ Τραπεζῶν τιμῶσα ἅμα τοὺς διοικήσαντας μέχρι τοῦδε αὐτὴν καὶ ἰδίᾳ τὸν πολυμήχανον, ἐπινοηκώτατον καὶ δραστήριον γενικὸν αὐτῆς διοικητὴν κ. Ἰ Πεσματζόγλου καὶ ἄριστα ὑπηρετοῦσα τὰ εν τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνικὰ συμφέροντα. Πιστεύομεν δέ, ὅτι ἡ ἔμφρων διοίκησις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν πρόσφατον ἔχουσα τὸ πάθημα τῆς συγχωνευομένης Βιομηχανικῆς θὰ ἀποφύγῃ ἐκ παντὸς τρόπου τὸ μίασμα τῆς πολιτικῆς, ἥτις σὺν ἄλλοις πολλοῖς κοινωνικοῖς ὀργανισμοῖς ἐκινδύνευσε νὰ καταφάγῃ καὶ τὴν βιομηχανικήν. Ἡ πίστις, ἡ ἀκρίβεια ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἡ ἄμεμπτος καὶ συνετὴ ἐξυπηρέτησις τῶν χρηματικῶν ἀνάγκων τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει κατεδείχθη, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἰδίᾳ εἶναι ἐντελῶς ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν φαγαίδενον ἥτις ὑπενόμευσε καὶ κατέφθειρε τὰς σάρκας τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ ἥτις λέγεται πολιτική.

ΚΑΤ' ἀνταπόκρισιν ἐκ Παρισίων τοῦ «Ν. Ἀστεως ἀπὸ 15)28 ὁ Διάδοχοτ τῆς Ἑλλάδος, παρεπιδημῶν εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐτίμησε δι' ἐπισκέψεώς του τὰ παγκοσμίου φήμης ἐργοστάσια τοῦ Κρεζω, τὰ ὁποῖα εἶνε ἰδιοκτησία τῶν κ κ. Σνάϊδερ. Ἡ Α. Ὑψ: συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Ὀρφανίδου, μετέβη εἰς τὸ Κρεζω, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν λεπνομερῶς καὶ μετ' ἄκρας ἐπισταστίας ἐξετάσας, μελετήσας καὶ σπουδάσας τὰ πάντα.

Ὁ Διάδοχος, ὁδηγούμενος ὑπὸ κ. Σνάϊδερ καὶ τοῦ κ. Κανέ, τοῦ ἐφευρέτου τῶν τηλεβόλων, ἤρχισε τὴν ἐπίσκεψίν του, ὁδηγηθεὶς πρῶτον εἰς τὰ ἀπέραντα σιδηρουργεῖα. Ἐπισκέφθη κατόπιν τὸ τμῆμα ὅπου κατασκευάζονται τὰ διάφορα τηλεβόλα, αἱ βεῖδες καὶ οἱ πύργοι τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐξετάσας τὰ ταχυβόλα, τὰ ἑτοιμαζόμενα διὰ τὸν βουλγαρικὸν καὶ τὸν πορτυγαλλικὸν στρατόν.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον μέρος τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Διαδόχου ὑπῆρξεν ἡ παράστασις αὐτοῦ εἰς τὰς δοκιμὰς τῶν τηλεβόλων. Ἐδοκιμάσθη οὕτω πρῶτον ὀρειωὸν τηλεβόλον 75 χιλ. ταχυβόλον, συστήματος Σνάϊδερ-Κανὲ-Δαγκλῆ. ἀηλαῦῆ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς τελειοποιήσεως τοῦ διακεκριμένου Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ κ. Δαγκλῆ. Κατόπιν ἔγειναν δοκιμαὶ τηλεβόλων πεδινῶν, ταχυβόλων ὡσαύτως, 75 χιλ., συστήματος Κανὲ-Σνάϊδερ καὶ δοκιμαὶ θωράκων.

Τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ μέγαρον Σνάϊδερ παρετέθη πρόγευμα, πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου καὶ ἡ συνομιλία περιεστράφη περὶ ζητήματα τεχνικὰ καὶ στρατιωτικά, τοῦ Διαδόχου ἐπανειλημμένως ἐκφράσαντος τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν τῶν μεγάλων καταστημάτων.

Τὴν 2 μ. μ. ἐξακολούθησεν ἡ ἐπίσκεψις καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς ἀπεράντου Σιδηροπόλεως. Ἀνεχώρησε δὲ τὴν ἑσπέραν ὁ Διάδοχος εἰς Παρισίους ἀποκομίζων ζωηρὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐπισκέψεως καὶ τῆς ἐπιτοπίου μελέτης.

Οἱ κ. κ. Σνάϊδερ ἐξέδωκαν κομψότατον πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ διαδόχου, φέρον ἔξωθεν συμπεπλεγμένας τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ ἠγγέλθη ἐξ Ἀγγλίας, λέγει ἡ «Πατρὶς» Σύρου, εἰς Ἄνδρον ὅτι ὁ πλοίαρχος κ. Θεόδωρος Βούλγαρης ἠγόρασεν ἐν Ἀγγλίᾳ νέον ἀτμόπλοιον χωρητικότητος 5,200 τόννων ἀντὶ 21 χιλιάδων λιρῶν.

Τὸ ἀτμόπλοιον θὰ παραληφθῇ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰουλίου.

Ἑπομένως ἐξ Ἄνδρου μεταβιβάζεται ἡ εἴδησις ἀγορᾶς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἑτέρου ἀτμοπλοίου ταχυδρομικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Ραῖση, τὸ ὁποῖον προορίζεται διὰ τοὺς πλόας Πειραιῶς Σύρου-Ἄνδρου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Περὶ τῆς δράσεως τῶν ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ διενεμήθη τὸ ἑπόμενον προδήλως ρωμουνικῆς ἐμπνεύσεως τηλεγράφημα: Ἑλληνικὰ σώματα ἐφόνευσαν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα 7 Ρουμάνους ἐγκατεστημένους εἰς Μακεδονίαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατελέγετο καὶ ὁ πατὴρ τοῦ διερμηνέως τῆς ἐν Κων)πόλει ρωμουνικῆς πρεσβείας καὶ ὁ πενθερὸς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ρουμανικοῦ σχολείου Σουμαγκαρόβα.

— Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων πληροφορίας τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως», οἱ ἐν Ρώμῃ πρέσβεις τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων μελετῶσι μέτρα ἱκανὰ νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασιν τῆς νήσου καὶ νὰ μεταφέρωσι τὴν νῆσον βαθμηδὸν ὑπὸ τὸ σύστημα τὸ ἀρεστὸν εἰς τοὺς Κρῆτας. Ὁ πρίγκηψ Γεώργιος—πάντοτε κατὰ τὴν ἡμιεπίσημον «Πολιτικὴν ἀνταπόκρισιν» —ἐδήλωσεν αὐθις ἰσχάτως εἰς τὰς Δυνάμεις, ὅτι ἡ θέσις αὐτοῦ θ' ἀπέβαινε κυριολεκτικῶς ἀφόρητος ἂν καὶ μετὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως ψῆφον τῆς συνταχτικῆς συνελεύσεως δὲν ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν Δυνάμεων παραχωρήσεις ἱκαναὶ νὰ πείσωσι τὸν Κρητικὸν λαὸν, ὅτι τοὐλάχιστον, προσηγγισε πρὸς τὸ ποθητὸν τέρμα. Αἱ Δυνάμεις, ἂν καὶ μὴ ἀποκρούουσαι ὡρισμένας τινὰς μεταρρυθμίσεις, δὲν φοίνονται ἐν τούτοις διατεθειμέναι νὰ φέρωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως. Γὰ ὑπὸ μελέτην εὑρισκόμενα μέσα θὰ ἐπέφερον μὲν προσέγγισιν τῆς νήσου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς ὅμως νὰ ἐγγιχθῇ ἡ σχέσις τῆς νήσου πρὸς τὸν Σουλτάνον· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ παρεσκευάζετο ἡ πρὸς τὴν ἕνωσιν ὁδός, ἡ ἕνωσις ὅμως, ἐν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ἐννοίᾳ, θ' ἀφεθῇ διὰ τὸ προσεχὲς ἢ ἀπώτερον μέλλον. Ἐκ τῶν προτέρων ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος καθ' ὃν αἱ σκέψεις αὗται τῶν Δυνάμεων θὰ λάβωσι μορφὴν πρακτικήν».

Κατὰ τὰς ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις ἡ Πύλη παρεκάλεσε τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν Κρήτῃ Μωαμεθανῶν, ὑπὲρ ὧν καὶ ἄλλοτε ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον.

— Ἀντιθέτως πρὸς τὰς αἰσιοδοξίας τοῦ κόμητος Γολουχωύσκη ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Ἀγγλίας ἐκδηλοῦται ἀπροκάλυπτος δυσφορία κατὰ τῆς βραδύτητος, μεθ' ἧς χωρεῖ ἐν Μακεδονίᾳ τὸ ἔργον τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ ἧς ὑπαιτίαν θεωροῦσι τὴν Τουρκίαν.

Τὴν δυσφορίαν ταύτην ἡρμήνευσαν ἐκ περιτροπῆς ἐν ταῖς βουλαῖς ὅ τε ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Γρέϋ καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Φιτζμώρης διὰ τῆς ἀπειλῆς, ὅτι ἂν ἡ Τουρκια ἐπιμένῃ ἀνθισταμένη θὰ ζητηθῶσι μεγαλυτέραι ἐγγυήσεις ἐν Μακεδονίᾳ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ
Η «ΑΝΑΤΟΛΗ»

Ἐν τῇ χθὲς συγκροτηθείσῃ γενικῇ τῶν μελῶν συνεδρίᾳ ἀνεκηρύχθησαν μετ' ἀνευφημιῶν μέγας μὲν εὐεργέτης τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παραρτήματος τοῦ Συλλόγου πρόεδρος ὁ εὐεργετικώτατος κ. Γεώργιος Κ. Ζερβουδάκης, εὐεργέτης δὲ ὁ φιλογενέστατος κ. Μιχαὴλ Αὐγουστῖνος, δωρηταὶ δὲ οἱ φιλογενέστατοι κ. Ἀλέφ. Μαυρίδης, Χωρέμης, Μπενάκης καὶ Σα, χορηγοὶ δὲ ὁ θερμουργὸς τῶν πατ